

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Izaiáš 53:6 *My všichni jsme zabloudili jako ovce, jeden každý jsme se obrátili na svou cestu, a Hospodin na něho nechal dopadnout vinu nás všech.*

As one with us, He must bear the burden of our guilt and woe. The Sinless One must feel the shame of sin. The peace lover must dwell with strife, the truth must abide with falsehood, purity with vileness. Every sin, every discord, every defiling lust that transgression had brought, was torture to His spirit. DA 111.4

DA – Touha věků 111.4 Jako jeden z nás bude muset nést tíhu naší viny a bídy. Sám Bezhríšný pocítí hanbu hříchu. Ten, který miluje pokoj, bude žít uprostřed rozbrojů, pravda bude vedle sebe muset snášet lež, čistota nepravost. Každý hřích, každý spor či nesoulad, každá znesvěcující žádostivost, která je důsledkem přestoupení zákona, Jeho nitru vždy způsobovaly muka. (srv. TV 65.3)

The human nature of Christ was like unto ours, and suffering was more keenly felt by him; for his spiritual nature was free from every taint of sin. Therefore his desire for the removal of suffering was stronger than human beings can experience. ST December 9, 1897, par. 4

ST – časopis Znamení doby, 9. prosince 1897, odst. 4 Kristova lidská přirozenost byla podobná té naší. Utrpení však prožíval mnohem intenzivněji, protože Jeho duchovní přirozenost nebyla nijak poskvrněná hříchem. Z toho důvodu také byla Jeho touha odstranit utrpení silnější, než jak ji zakoušejí lidé.

The Son of God endured the wrath of God against sin. All the accumulated sin of the world was laid upon the Sin-bearer, the One who was innocent, the One who alone could be the propitiation for sin, because he himself was obedient. He was one with God. Not a taint of corruption was upon him. ST December 9, 1897, par. 6

ST – časopis Znamení doby, 9. prosince 1897, odst. 6 Ježíš snášel Boží hněv namířený proti hříchu. Na Toho, který byl nevinný, na Toho, který jediný mohl být smířčí obětí za hřích, protože sám byl poslušný, byl vložen veškerý nahromaděný hřích světa. Byl jedno s Bohem. Nelpěla na Něk ani jediná skvrna zkaženosti.

He said, "I will take upon Myself the guilt of the sinner, that he may have another trial. I will put within his reach power that will enable him to overcome in the struggle with evil." HP 42.2

HP – V nebesích 42.2 [Ježíš] řekl: "Vinu hříšníka vezmu na sebe, aby dostal další šanci. Umožním mu mít na dosah sílu, která jej uschopní vítězit v boji se zlem."

2. Korintským 5:21 *Toho, který hřích nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.*

1. Petrův 3:18a *Vždyť i Kristus jednou provždy trpěl za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu.*

The weight of the sins of the world was pressing His soul, and His countenance expressed unutterable sorrow, a depth of anguish that fallen man had never realized. He felt the overwhelming tide of woe that deluged the world. He realized the strength of indulged appetite and of unholy passion that controlled the world, which had brought upon man inexpressible suffering. 1SM 271.1

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 271.1 Tíha hříchů světa tížila Jeho nitro a Jeho tvář vyjadřovala nevýslovný zármutek, hloubku utrpení, jakou dosud padlý člověk ještě nezakusil. Cítil zdrcující příliv bídy, která zaplavila svět. Uvědomil si sílu požitkářství a bezbožných tužeb a vášní, které ovládaly svět a které na člověka přivolaly nepopsatelné utrpení.

The humanity of Christ reached to the very depths of human wretchedness, and identified itself with the weaknesses and necessities of fallen man, while His divine nature grasped the Eternal. His work in bearing the guilt of man's transgression was not to give him license to continue to violate the law of God, which made man a debtor to the law, which debt Christ was Himself paying by His own suffering. The trials and sufferings of Christ were to impress man with a sense of his great sin in breaking the law of God, and to bring him to repentance and obedience to that law, and through obedience to acceptance with God. His righteousness He would impute to man, and thus raise him in moral value with God, so that his efforts to keep the divine law would be acceptable. Christ's work was to reconcile man to God through His human nature, and God to man through His divine nature. 1SM 272.5

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 272.5 Kristovo lidství proniklo až do hlubin lidské ubohosti a ztotožnilo se se slabostmi a potřebami padlého člověka, zatímco se Jeho božská přirozenost držela Věčného. Tím, že nesl vinu za lidská přestoupení, nedával člověku oprávnění pokračovat v porušování Božího zákona, které z člověka učinilo dlužníka zákona. Tento dluh splatil Kristus sám svým vlastním utrpením. Zkoušky a utrpení Krista měly na člověka zapůsobit, aby si uvědomil svůj velký hřích spočívající v porušování Božího zákona. Měly člověka přivést k pokání a poslušnosti vůči tomuto zákonu a skrze poslušnost k přijetí u Boha. Udělením své spravedlnosti Kristus u Boha pozvedá morální hodnotu člověka, aby jeho úsilí o dodržování Božího zákona bylo přijatelné. Kristus přišel usmířit člověka s Bohem skrze svou lidskou přirozenost a Boha s člověkem skrze svou božskou přirozenost.

Izaiáš 53:11b *Svým poznáním [n.: Poznáním jeho] můj spravedlivý otrok ospravedlní mnohé a jejich provinění on sám ponese.*

During His thirty years of life on earth His heart was wrung with inconceivable anguish. The path from the manger to Calvary was shadowed by grief and sorrow. He was a man of sorrows, and acquainted with grief, enduring such heartache as no human language can portray. He could have said in truth, "Behold, and see if there be any sorrow like unto my sorrow" (Lamentations 1:12). Hating sin with a perfect hatred, He yet gathered to His soul the sins of the whole world. Guiltless, He bore the punishment of the guilty. Innocent, yet offering Himself as a substitute for the transgressor. The guilt of every sin pressed its weight upon the divine soul of the world's Redeemer. The evil thoughts, the evil words, the evil deeds of every son and daughter of Adam, called for retribution upon Himself; for

He had become man's substitute. Though the guilt of sin was not His, His spirit was torn and bruised by the transgressions of men, and He who knew no sin became sin for us, that we might be made the righteousness of God in Him. 1SM 321.4

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 321.4 Během třiceti let Ježíšova života na zemi bylo Jeho nitro sužováno nepředstavitelnou bolestí. Cesta od jeslí na Golgotu byla lemována strastmi a trápením. Byl mužem bolestí, který věděl, co je to zármutek. Vytrpěl tolik, že to žádný jazyk nedokáže popsat. Mohl po pravdě říci: **Pláč 1,12 (B21)** "[Jen se podívejte, pohleďte, zda je bolest podobná té, kterou trpím](#)". Nesnášel hřích dokonalou nenávistí, a přesto na sebe vzal hříchy celého světa. Sám byl bez viny, přesto nesl trest za viníka. Byl nevinný, a přesto nabídl sám sebe jako náhradu za hříšníka. Tíha viny každého hříchu dopadala na božské nitro Vykupitele světa. Zlé myšlenky, zlá slova, zlé skutky každého Adamova potomka volaly po odplatě na Něk samém, neboť se stal náhradou za člověka. Jeho duch byl trýzněn a drásán lidskými přestoupeními, přestože Mu vina za hřích nenáležela. Ten, který nepoznal hřích, se stal hříchem za nás, abychom se my v Něk stali Boží spravedlností.

Christ bore the sins and infirmities of the race as they existed when He came to the earth to help man. In behalf of the race, with the weaknesses of fallen man upon Him, He was to stand the temptations of Satan upon all points wherewith man would be assailed. 1SM 267.3

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 267.3 Kristus nesl hříchy a slabosti lidského pokolení v podobě, v jaké byly, když přišel na zem, aby člověku pomohl. Ve jménu lidstva na sebe vzal slabosti padlého člověka a měl obstát ve všech satanových pokušeních, kterým by mohl být vystaven člověk.

He was a free agent, placed on probation, as was Adam, and as is every man. In His closing hours, while hanging upon the cross, He experienced to the fullest extent what man must experience when striving against sin. He realized how bad a man may become by yielding to sin. He realized the terrible consequences of the transgression of God's law; for the iniquity of the whole world was upon Him (The Youth's Instructor, July 20, 1899). 5BC 1082.4

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1082.4 Byl svobodnou bytostí vystavenou zkoušce, tak jako Adam a jako každý jiný člověk. V posledních hodinách svého života, když visel na kříži, zakusil v plné míře to, co musí v boji proti hříchu prožít každý člověk. Uvědomil si, jak zlým se člověk může stát, když se hříchu podvolí. Uvědomil si strašné následky přestupování Božího zákona; vždyť na Něk spočívala nepravost celého světa (The Youth's Instructor, 20. července 1899).

Izaiáš 53:4-5 ⁴[Jenže to byly naše nemoci, které snášel, a naše bolesti, které nesl; a my jsme si o něm mysleli, že je zasažen a ubit Bohem a zkrušen \[pokořen – za nějakou vlastní vinu\].](#) ⁵[Ale on byl proboden \[znesvěcen\] za naše přestoupení, zdeptán \[rozdrčen\] za naše provinění, na něho dolehla kázeň \[trest\] pro náš pokoj a jeho šrámy jsme uzdraveni \[nám bylo dáno uzdravení\].](#)

1. Petrův 2:24a [On sám ve svém těle vynesl naše hříchy na dřevo kříže, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti.](#)

He, the sin-bearer, endures judicial punishment for iniquity and becomes sin itself for man. SR 225.1

SR – Dějiny vykoupení 225.1 Ten, který nese hříchy, podstupuje výkon trestu za nepravost a sám se stává hříchem za člověka.

Christ was treated as we deserve, that we might be treated as He deserves. He was condemned for our sins, in which He had no share, that we might be justified by His righteousness, in which we had no share. He suffered the death which was ours, that we might receive the life which was His. "With His stripes we are healed." DA 25.2

DA – Touha věků 25.2 S Kristem bylo naloženo tak, jak si zasluhujeme my, aby s námi mohlo být nakládáno tak, jak si zasluhuje On. Byl odsouzen za naše hříchy, na kterých neměl žádný podíl, abychom my mohli být ospravedlněni Jeho spravedlností, na které nemáme žádnou zásluhu. Podstoupil smrt, která měla stihnout nás, abychom získali život, který patřil Jemu. **Izajáš 53,5** "[Jeho šrámy jsme uzdraveni.](#)" (srv. TV 12.7)

Jesus bore the guilt of Adam, and all the children of Adam that will flee to Christ, the second Adam, may escape the penalty of transgression. Jesus regained heaven for man by bearing the test that Adam failed to endure; for He obeyed the law perfectly, and all who have a right conception of the plan of redemption will see that they cannot be saved while in transgression of God's holy precepts. They must cease to transgress the law and lay hold on the promises of God that are available for us through the merits of Christ. FW 88.3

FW – Víra a skutky 88.3 Ježíš na sebe vzal Adamovu vinu a všichni Adamovy potomci, kteří utečou ke Kristu, druhému Adamovi, mohou uniknout trestu za přestoupení. Ježíš pro člověka znovu získal nebe tím, že obstál ve zkoušce, v níž Adam selhal. Protože dokonale plnil zákon, uvidí všichni, kdo mají správnou představu o plánu vykoupení, že nemohou být spaseni, pokud přestupují svatá Boží nařízení. Musí přestat přestupovat zákon a chopit se Božích zaslíbení, která jsou nám k dispozici díky Kristovým zásluhám.